

Kedves Szülők és Gyerekek!

Már nagyon várjuk, hogy újra együtt lehessünk az óvodában, de addig is igyekszünk minden hétre érdekes tevékenységeket küldeni nektek. Ha most az óvodában lehetnének, akkor a *Víz Világnapjára* készülődnének, ami márc. 22.-én lesz.

Szeretnénk, ha **együtt** nézegetnének a gyermekükkel vízzel kapcsolatos képeskönyveket, s közben beszélgetnének a víz fontosságáról, felhasználhatóságáról, halmazállapotairól, körforgásáról.

Otthon is gyakorolhatják a takarékos vízhasználatot, öntözhet a gyermek növényeket, hajtathatnak vázában ágakat.

Amennyiben van lehetőségük kiránduljanak, sétáljanak el patak, tó, vagy folyó partjához, s figyeljék meg együtt az ott élő állatokat, növényeket. Lehet kis üvegbe vízmintát venni, s egy nagyítóval megvizsgálni. Úsztathatnak falevelet, ágacskát, papírcsónakot és élvezetes lesz megfigyelni, hogy kié jutott messzebb.

További érdekes kísérleteket is végezhetünk:

1.-Vízen nyíló papírvirág: rajzlapból kivágott virágformát előzetesen zsírkrétával kiszínezznek a gyerekek, majd a szírmait behajtogatjuk. Úgy tesszük a vízre a behajtott szírmú virágokat, hogy Ne a zsírkrétás fele találkozzon a vízzel. A víz hatására a virágok szirmai lassan kinyílnak.

https://hu.pinterest.com/pin/459859811952083193/feedback/?invite_code=ca187dcb795146bcac7eaefc57b9353c&sender_id=459859949359506877&fbclid=IwAR1uibTSZNh8i-13oG2S0C2SNu3vACaIiVaWVqcqZeC4AV95X7T- b fVFM

2.-Búvármerülés: teaméceses üres alumíniumtálkáját vattapamaccsal béleljük ki, majd gumimacikat ültetünk bele. Vízre tesszük a kis csónakot. Egy üres poharat szájával lefelé tartva ráborítunk a csónakra. Egyenesen tartva lassan lenyomjuk a tál aljáig, hadd nézzenek szét a kis búvárok a mélyben. Ezután a poharat továbbra is egyenesen tartva, óvatosan kihúzzuk a vízből, így a csónak újra a víz felszínére emelkedik.

3.-Cukorkás:

Most jöjjön egy dal, melyet közben hallgathattok:

<https://www.youtube.com/watch?v=kBcArya1z1M>

Kézműves tevékenységek:

1.-Hal mozaikolása körlapokkal, vagy színes csíkokkal:

2.-Polip készítése papírhengerből:

Találtunk egy aranyos verset is: Mentovics Éva: Hová futsz, te kis patak?

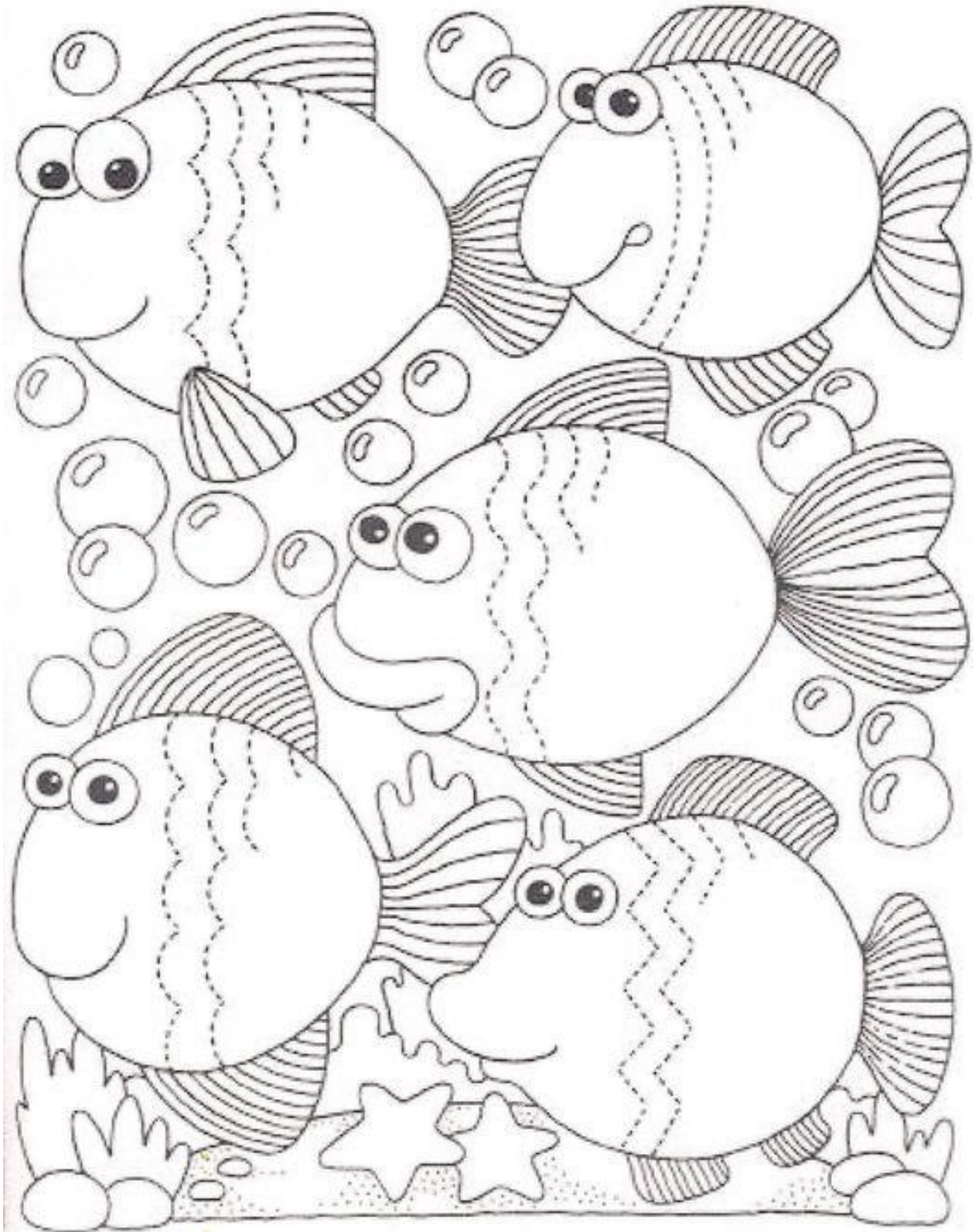

Hová futsz, te kis patak?

Mentovics Éva

- *Hová futsz, te kis patak?*
  - Oda, merre hívnak,
mézillatú réteken
pipacsmezők nyílnak.
- *M'ért csobogsz ily sebesen?*
  - Hamar odaérjek,
megitassak mindenkit,
akik inni kérnek.
- *Ki iszik a partodnál?*
  - Szomjas, fáradt vándor.
Amikor csak vizet kér,
megitatom bárhol.
- *Hová sietsz azután?*
  - Bejárom a Földet,
végül majd a tengerben
megpihenek csöppet.

Ezen a feladatlapon folytassátok a megkezdett vonalakat a halacskák testén:

Kíváncsiak vagyunk, hogy megfejtitek-e az alábbi *találós kérdéseket*:

Hajót hordok hátamon, megtorpanok gátakon.

Gépet hajtok, kereket, húgaim a fellegek.

(víz)

Tiszta forrás az anyám, hömpölyög a vén Dunám,

partot mosva, fecsegve, sietek a tengerbe.

(víz)

Mikor lehet a vízen száraz lábbal átkelni?

(ha megfagy)

Mikor lehet a vizet szitában vinni?

(ha megfagy)

Énekeljünk, s mutassuk is az újainkkal az „Egy üveg alma” kezdetű dalt:

https://www.youtube.com/watch?v=iL7P-Mb-c_M

Mutogassuk el a következő mondókát:

Hétfári Andrea: Víz mondóka

Hétfári Andrea

Víz mondóka

Víz, víz, tiszta víz,
csodálatos tiszta íz.
Eső kopog, patak csobog,
tenger susog - az is víz.

Csepp, csepp, csepereg,
leveleken lepereg.
Őzikének, kismadárnak
szomját oltja a felleg.

Rímündér Fló oldal

Azért a matematika se maradjon ki:

Kupakszedégetés vízzel teli tálból 2 evőpálcika segítségével. Párban is lehet játszani, dobókockán kidobott pöttyök, színek alapján. Ki gyűjtött többet?

Közben mozoghatunk is egy kicsit erre a versre: Sarkady Sándor: Kutykurutty

Sarkady Sándor: Kutykurutty

(Mozgásutánnzással gyakorold a verset!)

Parti nádas , Ring a szélben,
(*oldalra mozgás, ahogy a nádat fújja a szél*)

Béka billeg Hintaszékben. (*előre-hátra hajladozás*)

Jön a sikló! Uccu, hutty- (*sikló mozgásának utánnzása kézzel*)

Fejest ugrik Kutykurutty! (*ugorj egy nagyot, mint a béka*)

Végül pihenésképpen következzen egy kedves mese:

Zelk Zoltán: Párácska

Régen történt ez, nagyon régen, s olyan nagyon messze, hogy még a torony tetejéről sem lehetett odalátni. Egy kis felhőcske született a hegy fölött, de olyan szép göndör felhőcske, hogy a nap és a hold egyszerre bújtak ki az égen, csak hogy láthassák a kis felhőt. A vihar is kézen fogta kis unokáit, a szellőket, így indult el velük meglátogatni Párácskát, a most született kis felhőt.

Büszke is volt a felhőpapa és a felhőmama gyönyörű gyermekére, és gyakran mondogatta felhőpapa szomszédjainak:

— Meglátjátok, mire megnő: zivatar lesz belőle!

— Az bizony — mondogatták a felhőszomszédok —, zivatar, de még országos eső is lehet...

Csak felhőmama búsult, mikor ezt a beszédet hallotta: ő azt szerette volna, hogy mindig ilyen kicsi maradjon gyermeke, ilyen szelíd és göndör. Sohase kiáltson haragos villámszavakat, ne veszekedjen mennydörögve a földdel, s ne verje le jégkavicsokkal a gyümölcsfák virágait.

Amíg így aggódott felhőmama Párácska sorsa fölött, az egyre növekedett, egyre erősebb lett, s egyedül szaladgált a hegy csúcsai felett. Egyik reggel odaállt szülei elé, és így szólt:

— Most már megnőttem, erős vagyok, engedjete el világot látni.

Felhőpapa büszkén nézett Párácskára, s így válaszolt:

— Menj csak, fiam, vándorold be az eget, szórjál villámokat, mennydörögj hangosan, légy erős, büszke felhő...

Felhőmama így szólt:

— Menj, fiam, járd be az eget, szeresd az erdőket, a rét virágait, és szelíd légy, mint nénéd, a szívárvány...

Párácska egy-két esőcseppet könnyezett, elbúcsúzott szüleitől, repülni kezdett az égen. Mikor egy erdő fölé ért, hallotta, hogyan sóhajtoznak odalent az ágak:

— Ó, felhőcske, öntözz meg minket, mert halálra száradunk!

A kis felhőnek eszébe jutottak anyja szavai, s megöntözte a tikkadt lombokat. Aztán tovább vándorolt s egy rét fölé ért. Amikor meglátták az elsárgult fűszálak, mindnyájan könnyörögni kezdtek:

— Ó, kedves felhőcske, ne hagyj szomjan halni minket!

Párácska őket is megöntözte, és boldogan hallgatta, hogyan kortyolják a fűszálak az esőcseppeket.

De akkor már bizony nagyon kicsike felhőcske volt, úgy megfogyott az erdő és a rét megöntözése után, hogy még szállni sem tudott volna, ha meg nem könyörül rajta a szél, és nem fogja erős karjai közé.

Alkonyodott már, mikor egy búzatábla fölé ért, ahol a gazda éppen szomorúan leste az eget. Mikor a kis felhőt meglátta, örömmel felkiáltott:

— Ó, drága felhőcske, vidítsd fel az én kalászaikat, mert ha elszáradnak, nem süthetek kenyeret a gyermekeimnek!

A kis felhő rögtön esővé változott, s a szomjas kalászek boldogan hajladoztak az esőben. A szél pedig hiába kereste kis barátját, mert az már eltűnt az égről, hogy tovább éljen falevélben, fűszálban, margarétában, búzában, kenyérben.

Szeretettel gondol rátok: Vera néni, Ildi néni és Aranka néni.